

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

(05)

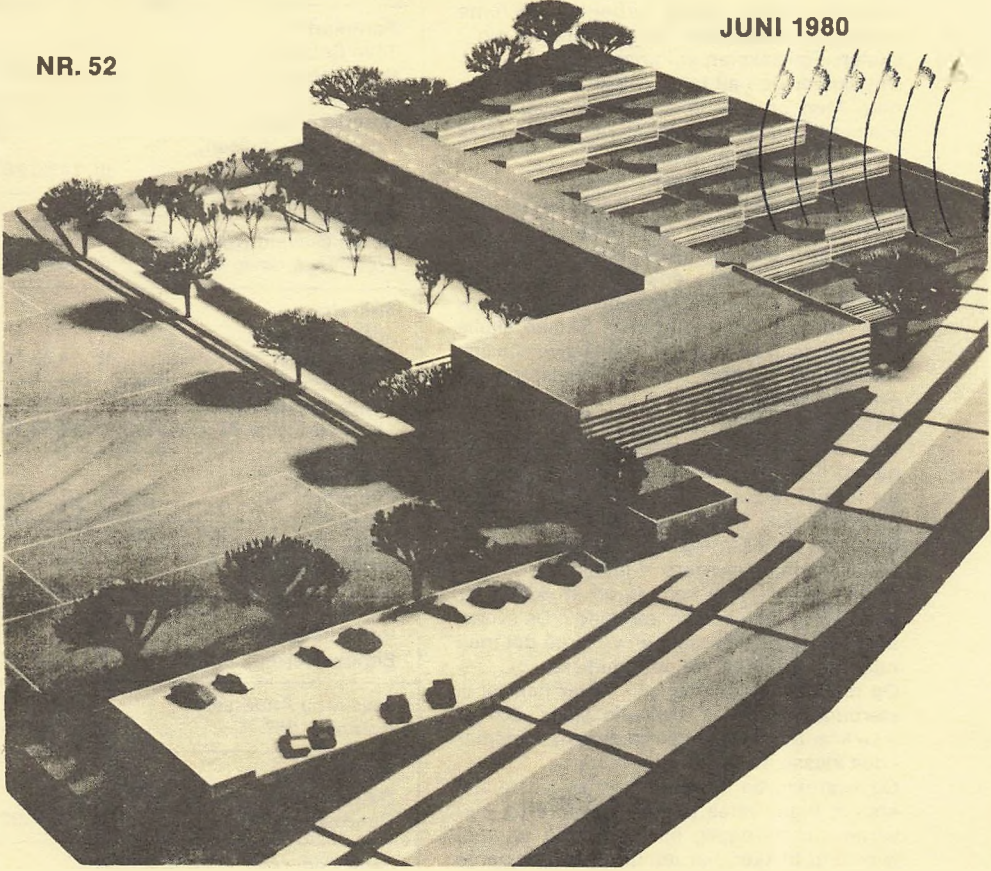

RUNDHØJSKOLEN

forældre- og lærerforeningens blad

JUNI 1980

NR. 52

INDHOLD:

Navne og tlf.-numre ..... side 2

Tema: Ind i skolen -
ud af skolen ..... side 3

Nyt fra skolen ..... side 8

Nyt fra skolenævnet ..... side 9

Nyt fra forældre- og
lærerforeningen ..... side 10

Nyt fra Addit ..... side 11

To lærere takker af ..... side 11

Rejsebrev fra USA ..... side 12

Skolekomedien
»Orla Frøsnapper« ..... side 13

Fra forårskoncerten ..... side 14

Sprogudvekslingsrejse
Dillenburg-Århus ..... side 16

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Er det noget at klynke over?

Lærerne søger andet arbejde. Eleverne strejker i skoletiden. Volden breder sig i skolen. Folkeskolen er i krise.

Det skriver de i alt fald i avisen næsten hver dag. Men er det nu så slemt? Eller lever vi simpelthen i en »klynketid«, som det påstås i en nyligt udkommet bog?

Nej, vist er der problemer:

Den folkeskolelov, vi har i dag, er en sen frugt af tressernes optimisme: Man ville skabe en rummelig skole med lige og frie muligheder for den enkelte for at udvikle sine evner, men med fællesskab og demokrati som en bærende tanke. Skolen skulle have plads til alle, og den skulle give alle lige muligheder for at få den uddannelse og det erhverv, de ønskede. Skønne tanker.

Men det virkede ikke helt, som man havde håbet. I dag oplever vi en veritabel flugt til gymnasiet af elever, der ikke synes, skolen er boglig nok. De vil have lærdom og eksaminer for at sikre sig ét af de jobs, det bliver sværere og sværere at få fat på.

Andre søger om at komme ud af skolen før tiden for at begynde en læreplads. De synes, at skolen lægger for megen vægt på det med bøgerne og for lidt på det praktiske.

Og mange - alt for mange - bliver henvist til særundervisning af forskellig slags. Der er ikke kræfter nok til at klare deres problemer i den klasse, hvor de hører hjemme.

Og sparekniven har ikke gjort sit sidste snit endnu. Riget fattes penge. Lærerne og eleverne, der til daglig har skoen på og ved, hvor den trykker, har længe - hver på deres måde - gjort opmærksom på, at der er store, uløste problemer i folkeskolen. Og Bertel Haarder påstår, at der stort set er tale om professionelt klynkeri fra organisationer, der har for mange penge og for lidt at lave.

Vi ved, at der er problemer. Men vi ved også, at det ikke nytter at klynke. Bladet her fortæller lidt om, hvad vi gør, og hvorfor. Fortæl os det, hvis I synes, vi kan gøre det anderledes eller bedre.

Bladudvalget

Adresse- og telefonliste

Forældre-Lærerforeningsbestyrelse

Formand: Tove Colstrup Rundhøjalle 135 ..... tlf. 14 53 77
Næstformand: Erling Såby Nielsen, Holme Møllevej 114 ..... tlf. 14 60 26
Kasserer: Søren Glavind Kristensen Fredensgårdsvej 40 ..... tlf. 14 71 94
Sekretær: Joan Jeppesen Teglgårdsvej 33 ..... tlf. 14 53 11
Viggo Jensen Thornbæksalle 20 ..... tlf. 14 33 10
Inger Pedersen Elmehøjvej 44 ..... tlf. 27 52 52
Helga Jørgensen, Skolevænget 21 8310 Tranbjerg ..... tlf. 29 04 59
Peter Pedersen Elmehøjvej 44 ..... tlf. 27 52 52
Jess Mou Andersen Holmevej 257, II. .... tlf. 27 48 06
Suppleanter: Birthe Kudsk Rundhøjalle 82 ..... tlf. 14 84 02
Jette Pedersen Rundhøjalle 127

Lærerrådsformand

Finn S. Anbo, Skeltoften 26
8330 Beder ..... tlf. 93 60 49

Skolenævnformand

Johs. Colstrup
Rundhøjalle 135
8270 Højbjerg ..... tlf. 14 53 77

Addit-Rundhøj

Niels Cramer - Formand
Bjødstrupvej 23 ..... tlf. 27 36 09

Tema

IND I SKOLEN - UD AF SKOLEN

LOVGIVNINGEN OM UDSKRIVNING I UTIDE

Folkeskoleloven af 26. juni 1975 fastslår, at der generelt gælder en regel om, at alle børn er undervisningspligtige fra den 1. august i det kalenderår, hvori barnet fylder 7 år og 9 år frem.

Denne regel medfører dog ikke, at undervisningen absolut skal foregå på en skole, idet lovens § 33 stk. 4 siger, at undervisningspligten efter det 7. skoleår kan opfyldes ved at deltage i erhvervsmæssig beskæftigelse eller erhvervsmæssig uddannelse. Samme paragraf placerer også kompetencen til at give tilladelse hertil, nemlig hos *skolenævnet*.

Da folkeskoleloven kun er en rammelov, som tillader kommunerne selv at afstikke visse retningslinier, har Århus kommunale Skolevæsen i august 1977 udsendt et notat, hvori der nærmere præciseres, hvordan man lokalt ønsker denne bestemmelse administreret.

I dette notat præciseres, at skolenævnene kun kan give tilladelsen, såfremt en række betingelser er opfyldt. Således skal der være særlige grunde, som taler for, at det er til elevens bedste. Som minimumskrav forudsættes:

1. at eleven selv ønsker at udnytte muligheden
2. at eleven ikke vil kunne få rimeligt udbytte af normal skolegang
3. at eleven fortsat får mulighed for at udvikle sig efter sine evner og forudsætninger.

Såfremt disse betingelser *alle* er opfyldt, kan tilladelsen gives. Der placeres hermed et stort ansvar hos skolenævnet, idet det ofte vil bero på et skøn, om betingelserne er til stede, men omvendt giver bestemmelserne også skolenævnet rygdækning for at afslå ansøgninger, hvis det f.eks. skønnes, at eleven kunne få et rimeligt udbytte af fortsat skole-

gang. Man kan endog sige, at skolenævnet i et sådan tilfælde har pligt til at give afslag.

Skolenævnet har også mulighed for at give en delvis tilladelse, idet det udmærket kan bestemme, at tilladelsen gives for en bestemt, nærmere afgrænset periode, eller at der som betingelse for tilladelsen sættes, at den pågældende elev skal følge bestemte fag i skolen eller i ungdomsskolen.

Tilladelsen til at opfylde undervisningspligten efter § 33 stk. 4 medfører automatisk udskrivelse af skolen, såfremt der indgås et *læreforhold*, som er godkendt af arbejdsformidlingen. I de tilfælde, hvor der er givet tilladelse til *erhvervsmæssig beskæftigelse*, forbliver eleven indskrevet i skolen, og skolen skal føre tilsyn med, at betingelser overholdes. Såfremt beskæftigelsesforholdet ophører, skal eleven således igen møde til normal undervisning, eller have fornyet tilladelsen efter en vurdering af, om den nye beskæftigelse giver fortsatte muligheder for en personlig udvikling.

I forbindelse med beslutningen om en evt. tilladelse er det imidlertid nødvendigt også at afsøge anden lovgivning, idet f.eks. Arbejds miljølovens bestemmelser selvfølgelig skal kunne opfyldes. Her tænkes på bestemmelserne om beskæftigelse af unge under 15 år, som er nærmere præciserede i Arbejdstilsynets publikation nr. 75: Vejledning om arbejdsmiljølovens regler om beskæftigelse af børn under 15 år.

Muligheder og begrænsninger kan kort gøres op således:

Erhvervsmæssig uddannelse

Kun hvis eleven er fyldt 15 år.

Erhvervsmæssig beskæftigelse

Hvis tilladelse gives til at opfylde undervisningspligten på denne måde, må eleven arbejde i indtil 40 timer pr. uge med let hjælpearbejde, eller med lettere selvstændigt ar-

bejde, såfremt den pågældende er fyldt 13 år.

Det skal derfor overvejes i forbindelse med behandlingen af ansøgninger, hvilken beskæftigelse den pågældende elev kan få, idet han/hun kun lovligt kan beskæftiges ved lettere arbejde, og skolenævnet selvfølgelig ikke kan give en tilladelse, såfremt det samtidig er vidende om, at det aktuelle beskæftigelsesforhold vil være ulovligt i forhold til arbejdsmiljøloven.

Jeg håber, at jeg hermed har gjort klart, at det ikke er en ret, som børn og forældre

har, at kunne få en tilladelse i alle tilfælde. Der skal ganske særlige omstændigheder til, og skolenævnet har en pligt til at afslå ansøgninger, som ikke opfylder mindstekravene med hensyn til disse omstændigheder. Samtidig vil jeg gerne advare mod, at man i særlig stort omfang bruger muligheden, idet man må sige, at en elev, der forlader skolesystemet i utide, meget ofte vil være handicappet på længere sigt med hensyn til beskæftigelse og uddannelse.

Mogens Sparrested

Skolenævnets syn på udskrivning før tiden

Lad mig med det samme fastslå, at skolenævnet ikke har nogen fast formuleret holdning til udskrivning af elever fra skolen »i utide«.

Vi har haft nogle enkelte sager til behandling, og vi har gjort, som folkeskoleloven foreskriver: Skaffet os alle de oplysninger, som vi syntes var nødvendige, diskuteret dem grundigt igennem, og endelig truffet den afgørelse, som vi mente var den bedste for eleven.

Det har vi kunnet uden de store uoverensstemmelser ud fra et fælles ønske om at gøre det så godt som muligt for de børn, der her er undergivet vores afgørelse.

Men vi ved også godt, at selve bestemmelsen i folkeskoleloven er resultat af et politisk kompromis, og hvis vi for alvor begyndte at diskutere det, er det ikke sikkert, at vi var så enige længere. Og det er der heller ingen, der siger, vi skal være!

Det følgende må altså stå for min egen regning.

Da man i sin tid udvidede undervisningspligten til ni år, skete det ud fra et erklæret ønske om at skabe større lighed i samfundet gennem uddannelsessystemet. Man havde i praksis set, at det var de bedst økonomisk stillede og dem med de veluddannede forældre, der udnyttede det store gratis uddannelsessystem mest.

De børn, hvis forældre havde dårligst råd, og de børn, der ikke havde tradition for

boglig uddannelse i familien, smuttede ud af uddannelsessystemet ved den først givne lejlighed.

Sagt meget forenklet: Arbejdernes børn blev arbejdere. Akademikernes børn blev akademikere. Og staten - det vil i sidste ende også sige arbejderne - betalte gildet.

Nu gav man så ad lovgivningens vej folkeskolen to år mere til at arbejde med børnene, så barnet selv, i en mere moden alder, skulle have mulighed for at vælge sig den uddannelse, han eller hun havde lyst og evner til. Ideen var smukt og rigtigt tænkt, og det har da også i praksis vist sig, at der er kommet en større social udligning i uddannelsen. Men der var jo også tale om, at samfundet - endnu en gang ville mange sige - havde taget en del af vor handlefrihed fra os. Forældre (og børnene) måtte vente to år længere med at bestemme selv.

Det var mange betænkelige ved. Så mange, at man ikke uden videre kunne feje deres indvendinger af bordet. Der er en lang og god tradition for, at man gennemfører skolelovgivning med så stort og bredt et flertal som overhovedet muligt. Man ønsker ikke skolen underkastet tilfældige flertalsudsving i folketinget.

Resultatet af indvendingerne blev så den bestemmelse vi har nu, at skolenævnet, forældrenes egne repræsentanter, kan tillade udskrivning før tiden, hvis en lang række krav,

der alle sammen går på at sikre, at det er til elevens bedste, er opfyldt.

Det er et af de tungeste ansvar, vi som skolenævnsmedlemmer har, at tage stilling til sådanne ansøgninger. I hvert enkelt tilfælde må vi forsøge at finde ud af, om det, der tilbydes, er godt nok til at træde i stedet for de mange muligheder, som en godt gennemført skoleuddannelse kan give. Vil eleven fortryde det om ét år? Om fem? Om tyve? Og vil han bebrejde os, at vi lod ham »smutte«?

Jeg mener, at det er en god bestemmelse, vi har om udskrivning før tiden. Men jeg mener også, at det er vigtigt, at skolenævnet ikke bare bliver et ekspeditionskontor i sådanne sager, og jeg mener, at det er vigtigt, at vi får alle de oplysninger, vi har brug for, for at kunne træffe en forsvarlig afgørelse. Hjælp os til det!

Ejvind Post

En uges ferie på en travl arbejdsplads

Folkeskolens tilbud til eleverne i de ældste klasser om en uges erhvervspraktik, opfattes nok af en del elever som en kærkommen lejlighed til at komme lidt væk fra dagligdagens skolemiljø og snuse til livet ude i »det rigtige samfund«. En uges uforpligtende ferie på en spændende arbejdsplads. Dette er meget forståeligt, men samtidig den allerstørste misforståelse.

Jeg er selv af årgang 1949 og altså ikke nogen verdensfjern olding, jeg har i mine 8 år i det private erhvervsliv med jævne mellemrum haft den fornøjelse at få overdraget ansvaret for en erhvervspraktikant i den uge han/hun skulle tilbringe i virksomheden. Et gennemgående træk har været, at eleverne er meget høflige, meget usikre og meget dårligt forbedrede på, hvad det egentligt er, de skal prøve på at finde ud af i løbet af den tid, de tilbringer i virksomheden. Hvilke muligheder har der været for at tage stilling til, hvilket område man kunne tænke sig at studere nærmere? Hvilken hjælp kan en lærer tilbyde. De fleste lærere har aldrig selv været aktive i erhvervslivet. I virkeligheden er eleverne nok temmelig dårligt stillede, når de skal træffe beslutning om, hvilket erhverv de ønsker at stifte nærmere bekendskab med.

For at afhjælpe noget af usikkerheden og for at tvinge eleven til for sig selv at gennem-

tænke den situation at skulle ud på arbejdsmarkedet, har jeg gjort det til en regel at tale med eleven, så snart der kommer meddelelse om en erhvervspraktikants ankomst, helst 14 dage til 1 måned før praktikperioden.

I denne samtale vil jeg prøve at få konkretiseret, hvad det er for et arbejde, den pågældende kunne tænke sig at prøve.

Herved får jeg mulighed for at finde relevant arbejde og planlægge ugens forløb, således

at praktikanten får et realistisk indtryk af arbejds naturen.

I mange tilfælde er det nødvendigt med mere end en enkelt samtale inden ankomsten for derved at give eleven tid til at overveje mere præcist, hvad vi skal afprøve.

Den dag eleven ankommer til virksomheden, vil der så ligge et program for ugen, som vi foreslår, den skal forløbe. Dette program justeres så i fællesskab og iværksættes den første dag.

Den aktuelle virksomhed er MORGENAVISEN Jyllands-Posten, og vores afdeling er annoncesalgsafdelingen. Et praktikbesøg begynder derfor altid med en præsentation af virksomheden generelt. Vi er her for at lave en avis hver dag alle årets dage. En gennemgang af bladhusets opbygning og de forskellige funktioner. Efter dette konkrediserer vi så arbejdsområdet for annonceanfdelingen og for annoncesalgsafdelingen specielt. Her giver vi en grundlæggende orientering om markedsføringens principper og de aktiviteter, der eksisterer i afdelingen.

Alt efter hvilket fagområde eleven har valgt, vil vi så gennemgå de daglige rutiner, der hører ind under dette arbejde, det kan være som konsulent (sælger), kontorassistent eller sekretær.

Vi gør os altid store anstrengelser for at give et alsidigt billede af arbejdet, således som det tager sig ud i det daglige, en blanding af rene rutineopgaver og mere spændende ad-hoc (= efter ønske) opgaver. Her kommer vi så ind på elevens stærke og svage sider, planlægning, ordenssans, maskinskrivning, beregningsopgaver, budgetopstillinger. Alle opgaver bliver altid givet med en grundig information om, hvad de skal bruges til, og hvorfor netop denne opgave skal løses.

Når vi er nået til onsdag middag, holder vi evaluering, hvor vi sammen med praktikanten vurderer det udførte arbejde, beder om en vurdering af arbejdets karakter, og prøver at finde frem til områder, der har haft særlig interesse. Resten af ugen detailplanlægges så med skyldig hensyntagen til de områder, der har størst interesse.

Vi har haft praktikanter, der selvstændigt har:

Bestilt flybilletter til undertegnede uden at jeg af den årsag er havnet i Oslo, når jeg har skullet til København.

Lavet en selvstændig opstilling af vort reklamebudget i den periode, hvor vi arbejdede med det og fået ny inspiration til, hvordan det kan gøres.

Revideret vort adressekartotek på EDB med stor effektivitet.

Skrevet og forfattet breve til vore kunder uden at vi af den årsag har mistet en eneste kunde.

Været med vore konsulenter på salgstur og prøvet at sælge en annonce med succes.

Jeg tror på, at det er af uvurderlig vigtighed, at de mennesker, der kommer ud i virksomhederne, får lov at løse selvstændige opgaver, der er af betydning for det daglige arbejde og ikke bare sidder stille og ser på, eller at blive sat til oprydning og andet kedeligt arbejde, der ellers aldrig bliver gjort. Det hele er et spørgsmål om, at vi i den korte tid lærer at respekterer hinanden for det arbejde, der udføres, så eleven herigennem får mulighed for at vurdere egne evner.

Ugen slutter altid med, at vi fredag eftermiddag giver gensidig kritik. Vi vil gerne have at vide, hvordan praktikanten har opfattet det arbejde, vi sammen har udført, og vi giver en positiv kritik af det arbejde, der er blevet udført og giver en vurdering af elevens stærke og svage sider såvel fagligt som personligt. Vi afslutter med en gennemgang af de uddannelses- og indtjeningsmuligheder, der er inden for de enkelte områder.

Når vi skilles, opfordrer jeg eleven til at ringe eller komme en tur forbi, hvis der er spørgsmål han/hun ønsker at tale med os om, når begivenheden er kommet lidt på afstand, og dette tilbud er der en del, der har gjort brug af.

Til slut: Jeg tror, det ville være til stor gavn for alle elever om deres klasselærer med jævne mellemrum kom i praktik på ganske lignende vis som eleverne, fordi de herigenem vil blive bedre rustet til at tale med eleverne om fremtiden i erhvervslivet og bedre rustet til at samarbejde med forældrene, der jo har deres daglige virke ude i samfundet, hvor der gælder helt andre regler end i skolemiljøet.

Bent Ole Løwenstein
Annoncesalgschef
MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Erhvervspraktikanter ved forsvaret

Gennem arbejdsformidlingerne er der åbnet mulighed for, at unge mennesker kan komme ind som erhvervspraktikanter ved forsvaret ligesom ved andre virksomheder. De fleste steder har opholdet en varighed af en uge.

Her ved Jyske Trænregiment/Hærens Træn- og MP-skole har vi i tiden fra efter sommerferien og til eksamenstidens begyndelse om foråret besøg af 10 erhvervspraktikanter.

Hver 14. dag får vi et nyt hold, de er her fra mandag til fredag.

Hos os har vi ikke piger som praktikanter, fordi der ikke findes piger tjenstgørende på kasernen, hele vort mandskab består af værnepligtige.

Den tid erhvervspraktikanterne er her forløber således:

De møder mandag kl. 9.00, og den næste time går med at forklare dem noget om konstabelordningen inden for forsvaret. De får at vide, hvorledes de skal opføre sig, medens de er her, idet vi ikke har folk til at gå og tage sig af dem i alle døgnets 24 timer. De skal f.eks. blive på kasernen i den tid, de er her.

Efter at være iklædt, de får udleveret de nødvendige uniformsgenstande, så de kan holde varmen, bliver de indkvarteret og afleveret til et kompagni. Det er normalt så-

dan, at der er 2 erhvervspraktikanter ved et kompagni. I kompagniet følger de den daglige uddannelse, d.v.s. grundlæggende soldateruddannelse, som stort set er ens i værnepligtsenheder og i konstabelgrunduddannelsesenheder.

Fredag middag slutter opholdet ved kompagniet, og praktikanterne afleverer udrustningen og rejser hjem.

Det almindelige indtryk af praktikanterne, der hovedsagelig kommer fra 9. klasse i Nordjylland, er positivt. Når blot de får klar besked, så går sådan en uge uden problemer, og det almindelige indtryk er, at de fleste rejser hjem en oplevelse rigere og med en følelse af, at de har fået noget ud af besøget.

Hertil skal jo nok siges, at praktikanterne møder med en positiv indstilling til forsvaret, hvilket vel også må være naturligt for skoleelever, der ønsker at stifte bekendtskab med et arbejde/erhverv.

Som en af landets største arbejdspladser, hvad forsvaret jo er, er vi glade for at kunne modtage så mange skoleelever til praktikanttjeneste, som vi gør. Dels ser vi det som et udtryk for interesse blandt ungdommen for forsvaret, og dels føler vi det som vor pligt at være så åbne ud mod det civile samfund som muligt.

S. Skytt

Min uge i erhvervspraktik

Mandag den 21. januar 1980 startede jeg i erhvervspraktik som skibskok på Århus-/Kalundborg overfarten. Det er et godt sted at være praktikant; man får lov til at prøve det hele. Jeg startede fra begyndelsen. De praktiske ting skulle ordnes først så som grøntsager, salater, sovse, bøf, frikadeller o.s.v. Når vi var færdige med disse ting, passede det som regel med, at bestillingerne kom. Det fik jeg lov at hjælpe til med. Jeg prøvede også at klare bestillinger på egen hånd, f.eks. stege minute-steak og rette den an.

Jeg lærte mange ting i den uge; det var jo bare om at bruge øjne og ører. Jeg følte ikke, at jeg blev udnyttet, alle var søde og hjælpsomme.

Da ugen var ved at være omme, var jeg ked af at skulle holde op. Derfor gik jeg på kontoret og spurgte, om jeg kunne få arbejde om bord. Først var jeg i cafeteriet, men der måtte jeg ikke være, fordi jeg er under 18 år, men nu er jeg i kiosken, og der er jeg meget glad for at være.

Bente Brogaard Sørensen
10A

Konklusion af rundspørge

Nogle af klasselærerne i 9. og 10. klasse har efter sidste erhvervspraktikperiode foretaget et uformelt rundspørge blandt eleverne. Jeg vil i denne artikel kort trække nogle hovedlinier frem.

Langt den overvejende del af eleverne er meget glade for erhvervspraktikken, hvad enten man selv har fundet sin praktikplads eller ej.

Mange af eleverne har efter praktikperioden en langt mere sikker mening om, hvad de vil give sig til, efter at de har forladt skolen. Det var faktisk også meningen med praktikken.

De fleste elever giver udtryk for, at de har deltager i praktisk arbejde. En meget glædelig konstatering, idet eleverne ikke har krav på at deltage. Det viser sig, at de, som arbejdede, ikke følte tiden lang. Man har også haft en positiv kontakt med de ansatte.

Eleverne har også fået et ret godt indblik i virksomhedernes daglige arbejdsgang. Li-

geledes har man fået noget at vide om uddannelsesforhold.

Sådan noget som lønforhold og fagforeningsforhold har ikke været det store samtaleemne. Det må så være op til lærerne at give orientering på disse områder.

Den store arbejdsløshed blandt ungdommen har været et samtaleemne; flere har fået noget at vide om beskæftigelsesmulighederne inden for de forskellige fag.

De fleste elever kan godt tænke sig at gøre praktikken om samme sted, hvis det kunne lade sig gøre.

Alle elever siger samstemmende, at praktikperioden skal være længere end én uge. 2 uger er et næsten enstemmigt ønske.

Det er bare en skam, at der er mangel på uddannelsespladser inden for de erhvervsfaglige grunduddannelser. Dette er en udbygning, staten har ansvaret for, og som man har svigtet. Det bliver der forhåbentlig rettet på i den nærmeste fremtid.

Morten Laursen

Nyt fra skolen

Det nye skoleår

Det ligger nu fast, at hele 7 lærere forlader skolen med det nye skoleår:

Jørgen Hulgaard og Klaus Nord Nielsen har fået ansættelse som øvelsesskole på Søndervangskolen, der vil være den eneste øvelsesskole, som er fast tilknyttet Marselisborg Seminarium fremover.

Olav Hermansen har søgt orlov for at prøve alternative undervisningsformer.

Lars Mønster er bevilget orlov for at kunne gøre sine universitetsstudier færdige.

Og Rita og Sven Erik Simonsen er blevet ansat som forstanderpar på Borremose Ungdomsskole (se andetsteds i bladet). - Hver af disse kolleger har været med til at præge skolen gennem en årrække. Vi vil herfra sige dem tak for veludført gerning og ønsker dem god vind fremover.

Det er nu afgjort, at der ikke finder en sammenlægning sted af de tre 1. klasser til to 2.

klasser. Det var en overgang på tale, da de to af klasserne alligevel skulle skifte klasselærer, og da en sammenlægning er sandsynlig til næste eller følgende skoleår. Med en massiv tilkendegivelse fra forældrene mod en sammenlægning vedtog både lærerråd og skolenævnet at anbefale en videreførelse af de tre klasser.

Derimod bliver de tre 4. klasser til to 5. klasser og de tre 9. klasser ligeledes til to 10. klasser.

Vi får endvidere en ny 4./5. læseklasse, og vores 7. læseklasse bliver opløst.

De nye ansøgere til de ledige stillinger har været til samtale på skolen, og skolenævnet har udtalt sig herom. I dette øjeblik er skolekommissionens indstilling ikke kendt, og endelig skal jo byrådet ansætte. Men det kan dog siges, at der bliver tale om 4-5 nye lærerstillinger, en stilling som fast vikar samt en årsvikar for Palle St. Petersen, der pr. 1. september bliver heltidskursist på Danmarks Lærerhøjskole.

Genbesøg fra Tyskland

Se artiklen på bagsiden.

10. kl. i København

Som en studietur og som en slags afslutning på 10 års skolegang har 10. klasserne været på en tre dages tur i København. Turen forløb godt.

Dødsfald

Et mangeårigt og virksomt medlem af Forældre- og Lærerforeningens bestyrelse, ungdomsskoleinspektør Ch. Fischer Christensen, er død efter kort tids sygdom. Vi husker ham som et inspirerende og livsglad menneske, der uegennyttigt gik ind i det store og krævende arbejde at bygge et skoleliv op omkring en ny skole. Han vil leve længe endnu iblandt os, og vi vil ære hans minde.

Tysk gæstelærer

Lærer Krino Hoogestraat har været gæstelærer på skolen i en 6 ugers periode fra 24. marts. Han har deltaget på alle planer i tysk-undervisningen, og der er efter alt at dømme kommet et godt udbytte ud af arrangementet.

Cyklistprøve

Ruth Mosness, der klarede den lokale cyklistprøve uden fejl, har deltaget i en regionsprøve i Varde med en fin placering som resultat. Vi gratulerer!

Ferieplanen

Vil blive udsendt inden sommerferien, så at man i god tid kan planlægge sin ferie og sine øvrige rejser herefter. Vi opfordrer endnu en gang forældrene til at benytte skoleferierne til ferieture o. lign. Vi har kun 200 skoledage - og det er ikke for meget. Lad os beholde dem til undervisning!

P. Pedersen

Nyt fra skolenævnet

Det er ofte sådan, at hvis der skal sættes noget nyt i gang i skolenævnsarbejdet, skal det gøres i efteråret. Lige efter jul og i stadig hidsigere takt frem mod skoleferien dukker der hvert år en række sager op, som skolenævnet skal tage sig af. Her er et par af de vigtigste:

Endnu en gang har vi måttet udføre et ubehageligt job, pålagt os af skolekommissionen: Sammenlægning af klasser, der var blevet så små, at det påbudte gennemsnit på 18 ikke længere kunne holde.

Det er de kommende 5. klasser, det er gået ud over. Vi har holdt møde med forældrene og klasselærerne. Vi har truffet en beslutning, som vi syntes efter omstændighederne, var den bedste, og nu håber vi kun, at sammenlægning og deling kan ske på en måde, der så hurtigt som muligt genskaber den ro og trykthed, der er så vigtig i det daglige arbejde.

Af vidt forskellige grunde har en række lærere midlertidigt eller permanent forladt skolen. Det er vi kede af, men vi ønsker de pågældende lykke og held med deres nye

beskæftigelse. De har alle ydet et godt stykke arbejde her - et arbejde, som de kan være bekendt.

Den store afgang af lærere har gjort, at vi, trods faldende elevtal, pludselig skulle til at ansætte flere nye lærere. Nævnet har deltaget i alle faser af ansættelsesproceduren. Vi har talt med 15-16 ansøgere, og vi ville såmænd gerne have ansat dem alle. Det var alle seriøse, velkvalificerede folk, der ville være en gevinst for ethvert lærerkollegium. Men vælges skulle der, og vi tror, at vi også fremover vil have en god lærerstab på Rundhøjskolen.

Og så til sidst blot én ting, som vi har taget op af os selv (næsten da - det var vist Forældre- og Lærerforeningen, der rejste problemet på et fællesmøde):

Vi synes såmænd selv, at vi fungerer rigtig godt indbyrdes i nævnet, og at vi gør et meget pænt stykke arbejde med de sager, vi får forelagt.

Men det bekymrer os lidt, at vi er så alene om det, vi laver. Er det de rigtige beslutninger, vi træffer? Er det de rigtige ting, vi ta-

ger op, eller skulle vi hellere beskæftige os med noget helt andet? Vi ved ikke ret meget om det. Vi har holdt et enkelt orienteringsmøde om skolenævnsarbejdet. Til det kom skolenævnet, formanden for FOLF for Addit-Rundhøj, to pedeller og én »forældre«. Vi har en kontaktskemaordning til hver eneste klasse på skolen. Den bliver meget lidt brugt. Hvor mange læser dette her?????

Måske betyder tavsheden bare, at man stort set er tilfreds med det arbejde, vi laver. Vi må da håbe, at det ikke bare er ligegyldighed, for vi bestemmer faktisk ret meget på jeres vegne.

Næste gang du møder et skolenævnsmedlem, så træk ham i ærmet og fortæl, hvad du mener om vores arbejde. Eller spørg om et eller andet.

Vi lytter gerne . . .

Ejvind Post

Nyt fra Forældre- og Lærerforeningen

Forældre- og lærerforeningen

holdt den 24. april sin årlige generalforsamling. Det var meget beklageligt at konstatere, at kun 24 medlemmer, bestyrelsen, styrelsen for Addit Rundhøj iberegnet kunne finde vej til lærerværelset.

Generalforsamlingen godkendte årsberetningen og regnskaberne, og der blev valgt et nyt bestyrelsesmedlem, det blev Jes Mou Andersen. Du ønskes her velkommen i bestyrelsen.

Årsberetningen indeholdt bl.a. foreningens største opgave, nemlig at sætte kulør på skolegården. Det vil ske i forskellige tempi. Foreningen har sammen med skolens arkitekt, nævn, lærere og elevråd udarbejdet en langtidsplan for udførelsen. Der vil blive startet inden sommerferien. Det første, der vil komme, er et klatrestativ med gummifliser under, en ny vippe, gyng, et lille boldareal, og legepladsen oppe ved børnehaveklassen vil også være en del af vores første projekt. Tandlægens vellykkede aften med at vise billeder og fortælle om en rejse til Ny Guinea blev også nævnt. Vores skoleblad blev også berørt med hensyn til den nye ud-

givningsform og den økonomiske side. Her kunne vi godt have brugt nogle kommentarer fra medlemmerne. De arrangementer, som desværre blev aflyst grundet for lidt forældreinteresse, blev også omtalt, og der blev givet udtryk for, at man nok skulle finde en anden form for arrangementer, måske en eller anden form for børnepassning, hvis børnene ikke selv kunne deltage. Årsberetningen sluttede med en tak til de forskellige instanser på skolen.

En formand »takker af«

Min tid i forældre-lærerforeningen.

Jeg blev i 1975 valgt ind i bestyrelsen som børnehaveklasserepræsentant og har siden 1976 siddet som folkevalgt heraf 18 måneder som formand. Det har for mig været en meget spændende tid. I begyndelsen var jeg lidt betænkelig ved at sidde i bestyrelsen, men jeg fandt hurtigt ud af, at det var et dejligt stykke arbejde at være med til at fremme bestyrelsens mange opgaver. Jeg har deltaget i mange ting både med hensyn til foreningens mange opgaver, men også i arrangementer som Skole og Samfund (sammenslutning af forældre-lærerforeninger) har arrangeret. Jeg kan bl.a. her nævne, at jeg sammen med andre bestyrelsesmedlemmer var i Varberg på weekend-tur for at lære lidt om de svenske skolesystemer. Da jeg nu har valgt at trække mig ud, skyldes det bl.a., at jeg vil ud i marken som en udenforstående for at prøve at finde ud af, hvorfor folk ikke kommer på skolen. Er det fordi skolen fungerer »godt nok«? Det svar er jeg ikke glad for at høre. Jeg mener, at skoletiden for vore børn skal være så sund som mulig, det er jo her, bl.a. deres livsholdninger får grobund.

Jeg vil gerne slutte med at sige til lykke til foreningens nye formand Tove Colstrup, og jeg håber, at foreningen vil få mere støtte fra forældrene fremover. At være sammen kræver tid og kræfter, men det giver også glæde at kunne sige VORES SKOLE.

Benthe Jørgensen

Nyt fra Addit-Rundhøj

Af den fyldige beretning, som blev aflagt på Forældre- og Lærerforeningens generalforsamling, fremgår, at udlejen har været tilfredsstillende, men udgifterne har været større end forudset, hvorfor lejen for brugere uden for skolen har måttet sættes noget op. Samtidig beklages det, at vore egne ikke bruger Addit nok! Dette til eftertanke for potentielle brugere blandt vore egne klasser/hold/forældre!

Fra skovens side har der været en del tilfredshed med færdslen i skoven. Det er nok værd at mærke sig de regler, som er gældende for færdsel i skoven, så at vi ikke ved ubetænksom og letsindig opførsel ødelægger et ellers godt forhold til skovens folk og derved begrænser vore muligheder for at komme i den skønne skov.

Der er plads for lejere i hele juli måned! Benyt nu lejligheden! Se i øvrigt annoncen herom andetsteds i bladet!

På generalforsamlingen trådte de mangeårige medlemmer af styrelsen: Henning Jørgensen (formand) og Otto Sørensen af. Vi siger tak for et stort arbejde og håber på fortsat at kunne trække på deres store erfaring. I deres sted indtrådte: Niels Cramer (ny formand) og Britton Petersen. Desuden har kassereren, Jens Stavnskjær, bebudet sin afgang senere p.g.a. fraflytning. FOLF skal vælge stedfortræderen.

**ADDIT-RUNDHØJ
ER LEDIG
I HELE JULI
MÅNED!**

Var det noget?

Henvendelse
TLF. 27 29 66

To lærere »takker af«

Den 9. februar i år stiftede vi for første gang bekendtskab med Borremose Ungdomsskole ved Års. Vi besøgte skolen, fordi stillingen som forstanderpar var ledig. Efter et besøg på skolen besluttede vi os til at søge den ledige stilling. Den 21. marts kunne skolens repræsentantskab meddele os, at vi havde fået stillingen som Borremose Ungdomsskoles fremtidige forstanderpar.

Det er klart, at det bliver en stor omvæltning for os at skulle arbejde på en efterskole, men vi føler, at det er noget for os, og at vi har det gå-på-mod og de kræfter, der skal til for at løse de opgaver, der nu ligger foran os.

Vi har altid været glade for vort arbejde her på Rundhøjskolen, og vi føler, at vi har været heldige ved vor ansættelse her på en skole, hvor der har været aktiviteter, der går ud over det almindelige for en folkeskole.

Rundhøjskolen er en skole, hvor sang og musik har særdeles gode vilkår, hvor der altid har været en aktiv forældre- og lærerforening, der har taget mange store opgaver op, og hvor der til stadighed har været friske pust fra de lærerstuderende, der har haft deres gang på skolen. Det er også en skole, hvor samarbejdet har fungeret godt i det daglige arbejde, omkring skolefester, featureuger og mange arrangementer omkring de enkelte klasser.

Alle disse aktiviteter har betydet, at vi har været glade for denne arbejdsplads, men pludselig opdager vi, at der er gået omkring 10 år siden vor ansættelse. Tiden løber hurtigt, og skulle vi prøve noget andet, skulle det snart være. Vi glæder os meget til at tage fat på den nye opgave efter sommerferien. Her vil vi gerne benytte lejligheden til at sige alle tak for et godt samarbejde gennem 10 gode år.

Rita og Sven Erik Simonsen

Rejsebrev fra USA

April 1980

Rundhøjskolens udsendte korrespondent sender her en lille beretning om skole-hjem samarbejde og skoleliv i USA, som måske vil interessere bladets læsere. Den bygger på oplevelser erhvervet gennem foreløbig 1 måneds ophold i en by på ca. 35.000 indbyggere i staten Illinois midt i USA, hvor familien ved skæbnens gunst tilbringer foråret i år.

Først lidt om skolen. Kings School er opkaldt efter Martin Luther King, forkæmper for de sorte amerikaneres rettigheder (myrdet i 1966). Det er en grundskole, d.v.s. den går fra børnehaveklasse til 6. klasse, i alt ca. 350 elever. Hver klasse har den samme lærer til alle fag, og alle klasser går i skole fra kl. 9.00 til 14.45 hver dag med kun 1 frikvarter - det virker meget hårdt for danske skolebørn! Til gengæld er frikvarteret på 45 minutter - først får man serveret en varm ret plus dessert eller frugt plus mælk (eller chokolademælk) i gymnastiksalen, som omdannes til cafeteria, og derefter skal man lege ude i 1/2 time, hvis det ikke regner.

Klasselokalerne er meget store, men der går også 25-30 elever i hver klasse, og hellere end dele børnene op på 2 klasser lader man f.eks. en 4. klasse og en 5. klasse gå sammen. Til gengæld er klasselokalerne indrettet med mange kroge til den meget individuelle undervisning, og læreren har tit en praktikant, der underviser en gruppe i matematik i den ene ende af klassen, mens læreren læser med en anden gruppe et andet sted. Resten sidder med individuelle opgaver. I Peters klasse har man i et hjørne udruget kyllinger ved kunstig varme og fulgt processen på nærmeste hold til lugten blev for stærk! I formningshjørnet i Helles klasse hænges elevernes produkter op og pynter.

I hver klasse er der hængt et verdenskort op med fotos af alle eleverne i klassen og tråde fra hvert billede til det land, eleven kommer fra. Fordi byen er en universitetsby med mange studerende, og lærere fra forskellige lande, kommer 40 % af skolens elever fra lande uden for USA. Arabiske, isra-

elske, iranske, japanske og amerikanske børn lever her side om side i fordragelighed! Og hvis de ikke kan engelsk, får de, som Helle og Peter, 2 gange 1/2 times ekstra undervisning i engelsk på små hold hver dag. Og de amerikanske elever får tilbudt undervisning i f.eks. fransk og spansk fra 2.-3. klasse, lige som japanske, arabiske og portugisiske børn kan få undervisning i deres modersmål for ikke at glemme det. I Helles klasse kører de for tiden et projekt om Venezuela, hvor spansk læreren kommer og viser film og fortæller. Dette multisproglige/multikulturelle program er specielt for Kings School, og skolen får ekstra midler til dette formål som et eksperiment.

I virkeligheden ligger skolen i et »sort« skoledistrikt, og ifølge loven skal sorte og ikke-sorte børn blandes i skolerne, så vores børn bliver kørt med skolebus fra den ene ende af byen til den anden. Det koster byen mange penge, og »the busing problem« er et vigtigt punkt på skolekommissionens dagsorden.

Der har netop været afholdt valg til skolekommissionen, og det har været spændende at følge. 2 ud af 6 medlemmer skulle skiftes ud, og hele byen kunne stemme. Den lokale avis havde hele sider fyldt med interviews med kandidaterne, og den skrev leder om, hvem avisen kunne anbefale byens borgere at stemme på. På lokale møder udtalte kandidaterne sig om de mest brændende problemer: bus-problemet, om nødvendigheden af som tidligere vedtaget at nedlægge 2 af byens 8 grundskoler plus 1 af 3 mellem-skoler (7.-8. kl.) på grund af den økonomiske situation, om graden af lokalindflydelse på skoleforhold og om nødvendigheden af karakterer ved slutningen af skoleforløbet. Og selv om stemmeprocenten som hjemme ikke var ret høj, var det spændende at se, hvor megen opbakning sagen fik i massemedierne, incl. lokalradio og lokal fjernsyn.

Forældre omkring den enkelte skole er medlem af Forældre- og Lærerforeningen

(PTA – Parent-Teachers' Association), som normalt er meget aktiv. Man betaler et frivilligt beløb om året, og der holdes møder og rekrutteres frivillige til at hjælpe på forskellig vis. Man kan være teacher's aide, d.v.s. hjælper i klassen med undervisningen, lægge bil til nær klassen skal på udflygt i skoletiden, eller f.eks. som jeg være frivillig på skolebiblioteket en formiddag om ugen. Frivillighedssystemet gennemsyrrer dette samfund, hvor skatten er så lav, at den offentlige service bliver meget ringere end i Danmark. Skolebiblioteket er nærmest skolens centrum. Her råder skolebibliotekaren hele dagen. Hun skal være uddannet både som lærer og bibliotekar og arbejder kun på biblioteket. Hun læser eventyr for klasser, der kommer på besøg, underviser på alle trin i brug af biblioteket, besvarer spørgsmåls fra elever, der sendes ind på biblioteket for at granske et bestemt problem, viser film og taler om bøger og forfattere, laver udstillinger etc. - foruden alt det tekniske arbejde. Ligesom de andre lærere for møder hun før kl. 8 og går først hjem kl. 17.

En blanding af kolossalt engagement og enorm flid præger lærerne, og det er positivt. Men ser man sig om i det amerikanske samfund opdager man, at systemet også har en bagside. Flid og kamp for tilværelsens goder præger de fleste amerikanere, så der bliver meget lidt tid til afslapning. Man skal arbejde, tjene penge, forbruge, og de fleste mennesker har kun 2 ugers ferie. I de ældre klasser bliver konkurrence og elite-mentaliteten mere og mere udpræget, og der er ingen grænser for, hvad man kan konkurrere om. F.eks. om hvem der har læst flest bøger - med medaljer og præmier i læssevis. Vi oplever og lærer, mens vi er her, både børn og voksne, men med det tempo og det præstationsræs ville vi ikke orke eller ønske at blive her.

Lene Sepstrup

Fredag den 14. marts fik vi en dejlig overraskelse i børnehaveklassen. Vi blev inviteret ned i kantinen for at se »Orla Frøsnapper«. Det var Rundhøj Ungdomsskoles dramatikhold og Ulla Madsen, som havde lavet den om til et teaterstykke. Vi var meget glade, for vi havde lige fået læst bogen.

Vi syntes allesammen, at de store børn var dygtige, og vi lavede allesammen en tegning om stykket, og Pia-Lill skrev op, hvad vi allesammen mente om det: Nu vil vi også fortælle i bladet, at vi var meget glade for, at vi måtte komme ned at se teaterstykket, og vi vil fortælle, hvad vi allesammen var enige om.

Stykket var meget skægt også lidt uhyggeligt. Det sjoveste var Orla og kanonen, men tryllekunstneren og Mister Strong var også skægge. Det uhyggeligste var, når Orla løb efter børnene.

Børnehaveklasse A

Jeg vil også gerne knytte nogle kommentarer til.

Jeg syntes, stykket var meget fint sat op. Skuespillerne var meget dygtige og fandt hurtigt ud af at holde pauser, når børnene havde nogle kommentarer til personerne.

Det var en dejlig oplevelse, som børnene har talt længe om, det var godt, at så mange af de små klasser fik lov til at se stykket, det fortjente R.U.K.'s dramatikhold. Tak for det, vi håber, det sker en anden gang, med et andet stykke.

Pia-Lill

Forår og koncert på skolen

Foråret og forårskoncerten faldt næsten sammen i år!

I hvert fald var der forår for alle pengene ved skolens koncert onsdag den 21. maj.

Der var liv og glæde over koncerten, der havde fået en ansigtsløftning: Et højtaleranlæg, der virkede (!), ny konferencier (Bente Andersen), der klarede opgaven med bravour, en rigtig koncert uden pauser, ingen larmende småbørn, og fælles indmarch med alle medvirkende på scenen.

Der var da også lutter lovord om koncerten, der nok vil danne forbillede for Lucia-koncerten i december.

Programmet var som sædvanlig meget broget og dermed afvekslende: 4c bød velkommen med talekor og dans og sang. Blæserne

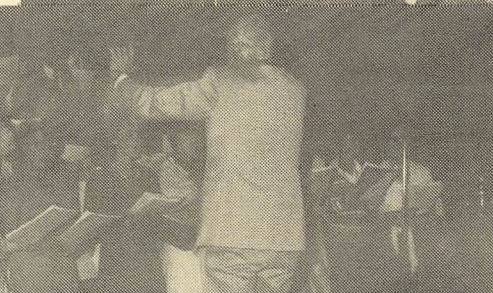
spillede veloplagt og stadig dygtigere. U-noerne spillede og sang og dansede dejligt i to afdelinger og fik til sidst alle til at synge med på en aftensang, Musica Instrumentalis (Ebba Hartmanns blokfløjter) spillede smukt og musikalsk, selv de svære ting, de fremførte, Elisabeth Mouridsens guitarer og blokfløjter kom for første gang rigtigt til deres ret, og 2b opførte et lille eventyrspil sødt og uanfægtet - som resultat af et fint samarbejde mellem fagene musik, dansk og formning, og forældre- og Lærerkoret sang om glæde i mange afskygninger - bedre end nogensinde! - og sluttede af med en kavalgade over gamle sang/danse-lege.

Jo, det var en dejlig aften! - Tak til alle, både medvirkende og tilhørere!

pp

Sprogudvekslingsrejse for 10. årgang Dillenburg ↔ Århus

Vi har på Rundhøjskolen i år været så heldige at få vores 10. årg. på sprogudvekslingsrejse til Tyskland - nærmere betegnet Dillenburg, som ligger ca. 60 km nord for Frankfurt am Main. Dette foregik i perioden 25.11.-8.12. 1979. Vi havde en meget dejlig og udbytterig tur med mange gode oplevelser, så vi var selvfølgelig spændte på, om vi kunne gøre det lige så godt for vore tyske kammerater, når de skulle til Århus på gen-visit i perioden 10.5.-21.5. 1980.

Dagen oprandt, og de 34 tyske elever blev vel modtaget på banegården og tilbragte den første week-end i deres værtsfamilier; men så gik det også slag i slag.

Mandag mødtes vi alle på Rundhøjskolen over et hyggeligt, dansk morgenbord, og derefter var der rundvisning på skolen, så vore tyske venner så småt kunne begynde at føle sig hjemme på stedet.

Ellers bød det officielle program på: En heldagstur til Mols bjerge og senere på dagen videre til Ebeltoft med besøg på fregatten Jylland. En heldagstur til Silkeborg og videre ad søvejen til Himmelbjerget, hvorefter dagen sluttedes i Addit med spising, dans og

dejligt samvær. Vi var også inviteret til officiel modtagelse på rådhuset i Århus, hvor vi blev budt på kage og sodavand med senere gaveoverrækkelse og rundvisning.

Så var vi i Den gamle By og selvfølgelig også på Moesgård Museum. En overraskelse for os var nok den fantastisk fine underholdning, vore tyske venner præsenterede os for på deres såkaldte Deutscher Abend. Her bød man på lidt spising, konkurrence, jazzgymnastik samt et mægtigt sjovt og godt spillet teaterstykke. Aftenen sluttede med dans. Alt i alt må man nok sige, at sprogudvekslingen vore to skoler imellem har været en stor og lærerig oplevelse for vore elever. Ikke blot fagligt med hensyn til at kunne forstå tysk - tale tysk o.s.v., men bestemt også menneskeligt.

Jeg vil her til slut gerne have lov til at sige tak til vore elever, som deltog, for deres meget behagelige måde at være på både i Dillenburg og ikke mindst her i Århus. Det har - trods det store arbejde - været en fornøjelse at være sammen med jer omkring dette projekt!

Lena Juul Birch

